

”Jeg glæder mig helt vildt”

Udsigten til at skulle arbejde i en branche med dårligt omdømme og lavtlønsstatus skræmmer ikke Victoria Hermansen.

Victoria Hermansen fra Randers lægger ikke skjul på sine følelser med hensyn til at starte på social- og sundhedshjælperuddannelsen. Det er kun et par måneder siden, hun fik brev om, at hun var kommet ind. Op til den dag havde hun ellers slet ikke turdet håbe på, at hun kom ind: ”Jeg sagde til mig selv hver eneste dag: ’nej, du kommer ikke ind’,” indrømmer hun.

Skoletræt og på bistand

Da Victoria Hermansen som 18-årig blev færdig med skolen, var hun meget skoletræt. Hun vidste ikke, hvad hun skulle give sig i kast med og endte derfor på bistand.

Hun er gennem årene blevet sendt i aktivering mange forskellige steder – blandt andet på produktionshøjskole, i børnehave, i vuggestue og på plejehjem.

"Jeg har altid været god til at arbejde med hænderne og med mennesker – det er bare ikke lykkedes at finde et fast arbejde," siger hun og uddyber:

"Jeg har bevist, at jeg kan arbejde, men jeg har bare aldrig været god til at søge arbejde."

I starten af dette år blev hun tilbudt at komme på Center for Beskæftigelse og Revalidering i Randers (CBR-Randers), hvor hun blandt andet har arbejdet med rengøring.

På centret fik hun tildelt en vejleder, og de to skulle sammen prøve at finde ud af, hvad næste træk skulle være.

"Vi fandt ud af, at jeg var god til at tale med mennesker, og jeg havde jo arbejdet med ældre mennesker før," siger hun med henvisning til dengang, hun var i aktivering på et plejehjem.

Hun fandt selv frem til, at hun ville prøve at søge ind på social- og sundhedshjælperuddannelsen.

Jubel på arbejdspladsen

Hun vidste, hvilken dag der kom svar på ansøgningen, så hun drønedede hjem fra arbejde og flåede kuverten op. Men hun måtte gå ned til sin mormor, som bor i samme opgang, og spørge hende, om hun læste det samme – at hun var kommet ind! Det gjorde hun heldigvis. Derefter skyndte hun sig ned på arbejdet for at vise papirerne. Hun gik sim-

pelthen hele arbejdspladsen rundt, og alle fik det at vide. "De jublede – det var simpelthen så skønt, og det betød rigtig meget," siger hun og smiler.

Victoria Hermansen vil gerne forsøge at aflive nogle af de fordomme, der floerer overfor CBR-Randers. "Nogle folk taler dårligt om det og siger, at det bare er for samfundsnassere," mener hun og fortsætter: "Men det er dem, jeg kan takke for, hvor langt jeg er kommet – det er et rigtigt godt sted, og især Grethe Møller, Joan Andersen og Lissi Bach fra centret skal have tak."

Dårlig omtale og dårlig løn skræmmer ikke

Hen over sommeren har der været massiv kritik af lønniveauet for social- og sundhedshjælperne, og det er ikke gået manges næser forbi og heller ikke Victoria Hermansens: "Jeg kan godt forstå dem, men jeg er glad for at komme til at få den løn i forhold til det, jeg får nu (bistand red.)."

Men hvad så med den dårlige omtale af ældreområdet? "Det er ikke noget, der skræmmer mig væk. Jeg ved, at jeg kan, og det jeg ikke kan, lærer jeg hen ad vejen," siger hun selvsikkert. End ikke udsigten til, som 35-årig og enlig mor til 12-årige Marie, at være studerende gør hende nervøs: "Jeg skal nok få tingene til at hænge sammen, og jeg har familie i nærheden, der kan passe Marie, hvis det bliver nødvendigt."

Social- og sundhedshjælperuddannelsen tager lidt over et år, og når Victoria Hermansen er færdiguddannet, vil hun gerne arbejde på et plejecenter eller et plejehjem, for som hun siger: "Vi skal passe på vores ældre og vise dem respekt – de har passet os engang – og det er vigtigt, at de får den rigtige pleje og pasning."

"Jeg glæder mig til at kunne give noget tilbage og se glæden i deres øjne," slutter hun.

charlotte.knudsen@randrs.dk

"Vi skal passe på vores ældre og vise dem respekt," mener Victoria Hermansen.